

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a noua după Rusalii

Evangelhia Duminicii a noua după Rusalii Matei 14, 22-34

În vremea aceea a silit Iisus pe ucenicii Săi ca să intre în corabie și să treacă înaintea Lui, pe țărmul celălalt, până ce El va da drumul mulțimilor. După ce a dat drumul mulțimilor, Iisus s-a suit în munte să se roage, în singurătate; și când s-a înserat, era singur acolo. În vremea aceea, corabia era în mijlocul mării învăluindu-se de valuri, căci vântul era împotriva. Iar la a patra strajă din noapte, a venit la ei Iisus, umblând pe mare. Ucenicii însă, văzându-L umblând pe mare, s-au înspăimântat, zicând că este o nălucă, și de frică au strigat. Dar Iisus le-a vorbit îndată, zicându-le: îndrăzniți, Eu sunt; nu vă temeți.

Atunci Petru, răspunzând, a zis: Doamne, dacă ești Tu, poruncește-mi să vii la Tine pe apă. Iar El i-a zis: vino. Și, coborându-se din corabie, Petru a pornit pe apă, ca să meargă la Iisus. Dar, văzând că vântul este puternic, s-a înfricoșat și, începând să se scufunde în mare, a strigat și a zis: Doamne, scapă-mă. Iar Iisus, întinzându-i grabnic mâna, l-a apucat și i-a zis: puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit? Și intrând ei în corabie, s-a potolit furtuna. Iar cei care erau în corabie I s-au închinat, zicând: cu adevărat, Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Și, trecând marea, au venit în pământul Ghenizaretului.

Duminica a 9-a după Rusalii – Comentarii Patristice –

(Mt. 14, 22) Și îndată Iisus a silit pe ucenici să intre în corabie și să treacă înaintea Lui, pe țărmul celălalt, până ce El va da drumul mulțimilor.

Înțelesul duhovnicesc din aceasta trebuie văzut comparând firea celor trecătoare cu descoperirea ce se va face. Însingurarea Sa de cu seară anticipează un eveniment viitor: singurătatea Sa din vremea patimilor, când toți ceilalți vor fugi de spaimă.

Poruncește apoi ucenicilor să intre în corabie și să treacă de cealaltă parte a mării cât El va da drumul mulțimilor. După ce a făcut aceasta, urcă în munte, ceea ce prefigurează că El este și pe mare și în Biserică. Poruncește să fie dus prin toată lumea până ce se va întoarce la a doua venire la toți cei care au rămas din casa lui Israel, când va aduce mântuirea și iertarea păcatelor.

În sfârșit, dând drumul mulțimilor, Domnul le permite în chip simbolic să intre în împărăția cerurilor. Apoi pleacă să mulțumească lui Dumnezeu Tatăl, ceea ce anticipează primirea locului Său în slavă și măreție. (Ilarie de Poitiers)

Lucrările la casa parohială continuă

În această săptămână, la casa parohială s-a reușit montarea tuturor ferestrelor, urmând ca în perioada următoare să se realizeze toate celelalte finisaje, pentru zonele de zid afectate de demolarea vechilor ferestre.

Mulțumim tuturor celor care ne ajută în mod constant în susținerea acestor lucrări.

Parohia noastră este alături de persoanele afectate de explozia devastatoare de la blocul C2

Luni, 1 august a.c., parohia noastră a fost puternic zdruncinată în urma unei explozii devastatoare care s-a produs, în blocul C2, situat pe strada Văscăuțeanu, nr. 8.

Reamintim faptul că în urma exploziei două etaje ale imobilului au fost distruse în totalitate, structura de rezistență a blocului fiind grav afectată.

Preoții parohiei se află permanent în contact cu enoriașii afectați, oferindu-le sprijin în aceste momente de încercare. *Joi, 18 august a.c.*, într-o atmosferă emoționantă, cu implicarea doamnei Maria Pătrașcu și a familiei Vasile și Maricica Arămeanu, s-a organizat o cină pentru familiile sinistrate care au fost invitate la Căsuța filantropică din curtea bisericii.

Ținând cont de disponibilitatea manifestată de mai multe familii din parohia noastră, Părintele paroh a propus ca și în perioada următoare, în fiecare zi de joi, familiile sinistrate să servească cina împreună la căsuța filantropică din curtea bisericii noastre. Astfel, lista rămâne deschisă pentru următoarele săptămâni și suntem încredințați că dragostea creștină și spiritul umanitar vor antrena și alte familii în această inițiativă a parohiei noastre.

Ne-ar bucura mult să primim din partea credincioșilor noștri și alte propuneri pentru ajutorarea acestor familii greu încercate.

De asemenea, Sectorul Social Filantropic al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei se va implica în ajutorarea familiilor sinistrate, urmare binecuvântării acordate în cadrul Permanenței eparhiale, așa cum ne-a declarat telefonic P.C. Pr. Consilier Narcis Axinte.

Ne rugăm Bunului Dumnezeu să dăruiască tuturor celor aflați în dificultate sănătate și putere de a depăși momentele grele pe care le traversează!

Publicul ieșean este invitat, începând de miercuri, 24 august 2016, în parcul Palas, unde va avea ocazia să admire momentele artistice deosebite pregătite de zeci de ansambluri din țară și străinătate.

Evenimentul are loc cu ocazia celei de-a XXII-a ediții a Festivalului Internațional de Folclor „Cătălina”, desfășurat la Palas Mall, în perioada 24 – 26 august.

PROGRAM

Miercuri, 24 august 2016

16:00 – Parada portului popular;
17:30 – Deschidere oficială a festivalului;
18:00 – Festival-Concurs;
21:00 – Recital.

Joi, 25 august 2016

18:00 – Festival – Concurs;
21:00 Recital.

Vineri, 26 august 2016

17:00 – Festivitatea de premiere;
18:30 Spectacol de gala;
19:30 Spectacol IN MEMORIAM prof. Catalin Pop.

INFO

www.facebook.com/fest.int.catalina

Roadele dragostei față de părinți

Jenny era o fetiță frumoasă de 5 ani, cu ochi strălucitori. Într-o zi, în timp ce era într-un magazin cu mama ei, a văzut un colier de perle false care costa 2,5 dolari. Cat de mult și-l dorea! A întrebat-o pe mama ei dacă i-l poate cumpăra și ea i-a răspuns:

“Facem o înțelegere, eu îți cumpăr colierul și când ajungem acasă, facem o listă de lucruri pe care le-ai putea face tu ca să-l poți plăti, bine?”.

Jenny a fost de acord și mama ei i-a cumpărat colierul. Astfel, se străduia în fiecare zi să facă toate treburile pentru a putea plăti. În scurt timp, și-a plătit datoria.

Cât își mai iubea Jenny perlele! Le purta pretutindeni: acasă, la grădiniță, când dormea, când se juca, dar mai ales când ieșea cu mama ei. Vedea în ele și iubirea mamei, dar și rezultatul muncii ei!

Și tatăl lui Jenny o iubea foarte mult. Seara, când mergea la culcare, el, ca un înger păzitor, se ridica din fotoliul său favorit și venea lângă pat să-i citească povești, până adormea.

Într-o seara, după ce i-a citit povestea, i-a zis:

“Jenny, tu mă iubești?”

“Oh, da, tată, mult de tot!”.

“Atunci dăruiește-mi mie perlele tale, la care ții atât de mult”, i-a cerut el.

“Te rog, tata, numai perlele nu! - a zis Jenny. Dar îți dau păpușa mea preferată. Mai știi care? Mi-ai făcut-o cadou anul trecut de ziua mea. Ți-o dau cu lucrușoarele ei cu tot. E bine?”

“Oh, nu fetița mea, lasă, nu contează” și sărutând-o pe obraji, i-a zis: “Noapte bună!”.

O săptămână mai târziu, după ce i-a citit povestea de seară, tatăl îi cere din nou:

“Jenny, mă iubești?”.

“Oh, da tata, știi cât de mult te iubesc!” i-a răspuns ea.

“Atunci dă-mi mie perlele tale”.

“Tată, te rog, numai perlele mele nu! Dar pot să îți dau pe calul meu de jucărie. Știi că este preferatul meu, părul lui e atârnat de moale și poți să te joci cu el și să-i faci și codițe”.

“Oh, nu, lasă, nu-i nimic”, apoi, sărutând-o, i-a zis la ureche: “Somn ușor!”

După câteva zile, când tatăl intră în dormitor ca să îi citească povestea, Jenny stătea la marginea patului și, cu tremur în voce i-a zis:

“Ia-le, tată” și i-a întins mâna. A deschis palma: în ea se afla dragul ei colier cu perle false.

Tatăl, cu o mână a luat colierul de plastic și cu cealaltă a scos din buzunar o cutiuță de catifea albastră. În cutiuță erau superbe perle adevărate. Le păstrase cu grijă în tot acest timp, așteptând ca Jenny să renunțe la acel lucru ieftin ca să-i poată oferi unul de valoare.

*Și Dumnezeu, de multe ori, așteaptă ca noi să renunțăm la lucrurile fără valoare din viața noastră pentru ca El să ne poată dărui comori neprețuite...
Sau, mai bine zis:*

Câte lucruri, locuri sau ființe la care ținem în mod exagerat, de care ne-am legat pătimaș, împiedică pe Dumnezeu să ne dăruiască binele mântuitor pe care ni l-a pregătit fiecăruia!

Domnul însă e îndelung răbdător și iubitor de oameni...

Publicație editată de
Parohia TOMA COZMA, ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei,
tel. 0741 706 602
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Programul liturgic

Programul slujbelor în această săptămână

- **Duminică, 21 august,**
- ora 8.00, Slujba Utreniei urmată de Sfânta Liturghie
- **Miercuri, 24 august,**
- ora 8.00, Acatistul Sfântului Slăvitului Apostol Toma
- **Joi, 25 august**
- ora 18.00, Acatistul Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina
- **Vineri, 26 august**
- ora 18.00, Sf. Maslu
- **Sâmbătă, 27 august,**
- ora 7.00, Utrenia urmată de Sfânta Liturghie
- ora 18.00, Slujba Vecerniei

Vă reamintim faptul că Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, a slujit în Duminica Tomei, la biserica noastră, sfințind racla în care au fost așezate cele două părțicele din moaștele Sfântului Apostol Toma și ale Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina. Aceste moaște vor rămâne în permanență în biserică, iar credincioși de pretutindeni se pot închina.

Duminica a 9-a după Rusalii – Comentarii Patristice –

(continuare din prima pagină)

(Mt. 14, 23) *Iar dând drumul mulțimilor, S-a suit în munte, ca să Se roage singur. Și, făcându-se seară, era singur acolo.*

De ce se duce în munte? Pentru ca să ne învețe că singurătatea și pustia sunt bune atunci când vrem să ne rugăm lui Dumnezeu. Și-L vedem continuu retrăgându-Se în pustie, petrecându-Și adesea nopțile în rugăciune ca să ne învețe cu toată tăria să căutăm liniște ca să ne rugăm, dacă timpul și locul ne permit. Pentru că pustia este mama liniștii, un port al liniștii în care scăpăm de toate necazurile.

(Sf. Ioan Gură de Aur)

(Mt. 14, 24) *Iar corabia era acum la multe stadii departe de pământ, fiind învăluită de valuri, căci vântul era împotriva.*

Ucenicii sunt din nou aruncați în valuri, fiind prinși de o furtună la fel de mare ca și cea de dinainte. Ușor și treptat îi duce pe ucenici către lucruri mult mai înalte, chiar până la punctul de a-i face să îndure totul cu bărbăție. Dacă la furtuna de dinainte Îl aveau pe Hristos cu ei în corabie, acum erau singuri. Chiar și dormind în corabie, era gata să-i ajute în necaz dar nu era mai era cu ei.

Acum îi duce într-o încercare mai înaltă pentru că acum nu mai era cu ei. S-a îndepărtat și permite să se ivească o furtună în mijlocul mării. Toate acestea erau ca să-i întărească și să nu privească către o speranță de scăpare pământească venită dintre cele pământești. Apoi îngăduie să fie învăluit de furtună întreaga noapte ca să le trezească pe deplin inimile lor împietrite. Astfel S-a ocupat Iisus de firea fricii lor, pe care apa cea involburată și timpul o născuse. Îi trimite într-o situație în care ei să-L dorească mai mult și să-și țină mintea în permanență îndreaptă către El.

(Sf. Ioan Gură de Aur)

(Mt. 14, 24) *Iar corabia era acum la multe stadii departe de pământ, fiind învăluită de valuri, căci vântul era împotriva.*

Între timp, corabia cu ucenicii în ea, adică Biserica, se lovește și se clatină în mijlocul furtunii ispitelor, în timp ce vântul vujește potrivnic. Cu alte cuvinte, dușmanul diavol se luptă să oprească vântul de a se liniști. Dar mai puternic este Cel care stă de partea noastră, pentru că în mijlocul schimbărilor din viața noastră, El este cel care ne dă încredere. El vine și ne întărește ca să nu ne lovim de corabie și să fim aruncați peste bord. Pentru că, deși corabia este aruncată în ape turburi, rămâne corabie. Singură duce pe ucenici și primește pe Hristos. Pe apă se află într-adevăr în primejdie, dar fără ea, nu ar mai rămâne decât moartea. De aceea, stai în corabie și cheamă-L pe Dumnezeu. Când tot sfatul cel bun cade, când cârma nu mai este de folos și când pânzele duc mai spre primejdie decât să ajute, când nu mai există nici un ajutor și nici o putere omenească, singura scăpare pentru corăbieri rămâne să strige la Dumnezeu. Așadar, va lăsa El, Cel care ajută celor ce sunt pe mare să ajungă în port, pe Biserica Sa și o va împiedica să ajungă în pace și liniște?

(Fericitul Augustin)

Sponsori:

